

[Skatteministeren]

Det foreslås derfor at foretage visse tilpasninger af de gældende regler i acontoskatteordningen m.v. for selskaber, således at der kan ske fælles skatteberegning og dermed også en efterfølgende fælles opkrævning af skatten hos moderselskabet for de sambeskattede selskaber.

I konsekvens heraf foreslås det, at den samlede skat for sambeskattede selskaber påhviler moderselskabet, og at sambeskattede selskaber altid hæfter solidarisk for indkomstskatter m.v., der vedrører sambeskatningsperioden.

Som følge af det rentefald, der er konstateret siden acontoskatteordningens gennemførelse, foreslås, at 9 pct.-godtgørelsen til overskydende skat nedsættes til 7 pct., og at 2½ pct.-tillæggene ved frivillige acontoindbetalinger nedsættes til 2 pct.

Endvidere foreslås, at maksimeringsreglen for godtgørelsen ved tilbagebetaling af overskydende skat ændres, idet den gældende formulering af reglen betyder, at der navnlig for nystiftede selskaber ikke vil være noget maksimeringsgrundlag. Hertil kommer, at den gældende regel kan være vanskelig at anvende på sambeskattede selskaber, hvor kredsen af selskaber kan ændre sig fra år til år.

Herudover foreslås også, at der sker en ophævelse af bestemmelsen i selskabslovens § 17, stk. 4. Efter denne bestemmelse kan skatteministeren, når særlige omstændigheder taler derfor, eftergive holdingselskaber pålignet skat. Der ses ikke længere at være baggrund for bestemmelsen.

De foreslåede administrative ændringer af acontoskatteordningen og ophævelsen af reglen i § 17, stk. 4, skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Nedsættelsen af godtgørelsesprocenten fra 9 pct. til 7 pct. vil medføre en besparelse, første gang i finansåret 1995. Det er ikke muligt at vurdere størrelsen heraf. Nettovirkningen af nedsættelsen af tillæggene fra 2½ pct. til 2 pct. vil provenumæssigt være begrænset.

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til edb på 0,5 mio. kr. i Told- og Skat-testyrelsen.

Forslaget om ændringer af reglerne for opkrævning m.v. af skatter, herunder acontoskatten, for sambeskattede selskaber vil lette arbejdet for selskaberne og deres rådgivere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1994.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 5/10 93. Første behandling 14/10 93. Betænkning 27/10 '93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Andenbehandlingen af finansloven for det kommende år plejer ikke at give anledning til den store debat, og derfor kan man med rette spørge: Skal den så gøre det i år?

Dette år er jo på mange måder et atypisk år. Vi har en flertalsregering – det er første gang i den tid, jeg har siddet her i parlamentet – og det har vi vel næppe haft i mange, mange år tidligere. Det gør jo, at situationen omkring finanslovforhandlingerne er atypiske. Vi har en regering, som strengt taget ikke behøver at forhandle med nogen som helst andre partier i Folketinget, fordi regeringen på forhånd er sikret et flertal bag finansloven. Så den politiske situation, der ofte opstår i november-december måned med spænding om udfaldet af finanslovforhandlingerne, har vi bestemt ikke i år.

Derfor var det også på et historisk sent tidspunkt, at det første egentlige møde om finanslovforhandlingerne mellem regeringen og indbudte repræsentanter for Folketingets partier fandt sted. Det fandt først sted på så sent et tidspunkt som den 26. oktober. Mødet var på mange måder interessant, al den stund ønsket fra regeringens side var, at oppositionspartierne hver især gjorde sig overvejelser om, på hvilke punkter man havde ønsker i forhold til finansloven. Det er i sig selv også en ny situation, i og med at det som oftest er en regering,

[Kim Behnke]

der bogstavelig talt står med hatten i hånden og ønsker mandater fra oppositionen. Det er som sagt ikke tilfældet i år, og derfor kan man selvfølgelig godt forsvare den ændrede fremgangsmåde.

Vi i oppositionen fik så det tilbud, at vi inden den 11. november havde mulighed for at fremsende forslag til, hvordan vi synes der på en bedre måde kunne skrues et finanslovforslag sammen. Se, vi er i Fremskridtspartiet i den situation, at medmindre vi med rette skulle udnævnes til at være dybt naive, er vi godt klar over, at der i år ikke opstår en situation, hvor der skal indgås et samlet finanslovforlig mellem regeringen og Fremskridtspartiet; det ligger mindst talt ikke i kortene.

På den anden side er det vores opfattelse, at alle Folketingets otte partier har en grundlovsmæssig forpligtelse til at tage meget seriøst på den økonomisk alvorlige situation, staten befinder sig i. Næste år vil statens bruttogæld runde 700 mia. kr.; vi bruger i størrelsesordenen 65 mia. kr. om året til bare at betale renterne af den gæld. Til dem, der ikke lige har præsent, hvor meget 65 mia. kr. er, kan jeg oplyse, at det altså er det dobbelte af, hvad vi udbetaler i folkepension. Så det er mange penge, der er tale om.

Vi mener, at alle partier i Folketinget bør have en forpligtelse til at komme med små såvel som store bidrag til, hvordan den gæld og det underskud kan nedbringes. Og det er lige præcis den melodi, Fremskridtspartiet gerne vil være med til at spille sammen med regeringen. Altså ikke noget stort, forkromet finanslovforlig, men en aftale om, at der gøres en ekstraordinær indsats for at få nedbragt gælden og underskuddet.

Og der er som i den private husholdning to måder at få balance på et underskudsbudget på. Enten må man tjene nogle flere penge, eller også må man have nogle færre udgifter. At tjene nogle flere penge betyder for statens vedkommende enten, at man forhøjer skatterne – det skal vi ikke anbefale – eller at man sikrer sig nogle ekstraordinære indtægter.

Med hensyn til udgifterne har vi i Fremskridtspartiet nok den opfattelse, at når det drejer sig om egentlige besparelsesforslag, er det måske ikke så nemt at nå til enighed mellem regeringen og Fremskridtspartiet. Vi har mange gode forslag, som vi igennem 20 år har dokumenteret her i Folketinget.

Tilbage er så muligheden for at skabe nogle ekstraordinære indtægter. Og det betyder måske nok ideologisk hjerteblod for regeringen at sige ordet privatisering, men så lad os kalde det noget andet: salg af statslige aktiver, udlicitering – der er mange synonymer. Men det dækker over det samme ønske, nemlig at man benytter en mulighed for at få nogle ekstraordinære indtægter i kassen. Vi har givet regeringen et forslag til, hvordan en sådan aftale kunne strikkes sammen. Om det er regeringens ønske at medvirke til det, ved vi ikke, for vores henvendelse af 11. november har vi ikke fået nogen reaktion på. Det kan godt være, vi får det i dag, det ved jeg ikke, men vi ønskede at benytte andenbehandlingen til at markere, at der fra Fremskridtspartiets side er et oprigtigt ønske om at medvirke til på en eller anden måde at få nedbragt både underskuddet og den alt for store statsgæld. Vi håber, at tiden fra nu af og frem til tredjebehandlingen bl.a. kan bruges til i fællesskab at se, om ikke vi kan nå det mål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-17, §§ 19-29, §§ 34-38 og §§ 40-45 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af statens tjenestemandstillinger i Grønland. (Beregningen af det grønlandske reguleringspristal).

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 28/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling